

om Dommernes Lønninger i det foregaaende Lovforslag, altsaa saaledes at vi fastsatte en procentvis midlertidig Forhøjelse af de nuværende Lønninger, indtil en definitiv Lønningslov kunde blive vedtagen og komme til at træde i Kraft samtidig med Retsreformen. Idet jeg altsaa forbeholder mig at stille Ændringsforslag til anden Behandling, vil jeg anbefale Lovforslaget og Tanken deri til det høje Tings Velvillie.

Borgbjerg: Det kan selvfølgelig ikke efter den Afstemning, der før fandt Sted, nytte at foreslaa at henvise dette Forslag til et Udvalg, men efter de Udtalelser, der nu fremkom fra den højtærede Justitsminister, synes jeg, man maa erkende, at det havde været hensigtsmæssigt at nedsætte Udvalg. Justitsministeren bebudede selv, at der af ham vilde blive stillet Ændringsforslag til anden Behandling, og det vilde da have været meget praktisk, at baade dette og det foregaaende Forslag vare blevne henviste til et Udvalg. Jeg beklager, at det høje Tings Flertal ikke har villet følge os her, jeg tror, at vi have Ret i vor Betragtning.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov af 13. Marts 1903 om det kgl. Teaters Stilling og økonomiske Forhold.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3613 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2943 ff.)

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

De stillede Ændringsforslag, Lovforslagets Tekst, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Berntsen): Det foreliggende Lovforslag udmærker sig ved dets Kortfattethed, der findes her hverken Pa-

ragraffer eller overflødige Ord. Lovforslaget gaar i al sin Simpelhed ud paa at søge den nugældende Lov af 13. Marts 1903 om det kongelige Teaters Stilling og økonomiske Forhold forlænget i 5 Aar, og jeg er tilbøjelig til at tro, at dersom dette Lovforslag kun havde været ledsaget af nogle ganske faa Bemærkninger fra den højtærede Minister, vilde det være gaaet glat igennem Tinget her uden Udvalgsbehandling. Grunden til, at dette Forslag, saa lille det er, har været henvist til et Udvalg og dør har været Genstand for en ret indgaaende Behandling, er nærmest en lang Udvikling fra en af Teatrets Direktører, nemlig Hr. Einar Christiansen, der i meget stærke Ord har udtalt sin Misfornøjelse med den nuværende Tingenes Tilstand, særlig hvad angaar Teatrets kunstneriske Forhold og Udvikling.

Da man for 5 Aar siden gik ind paa den nuværende Ordning ved det kongelige Teater, var Motivet dertil særlig det, at man vilde skaffe Ro over det kongelige Teaters Forhold, man vilde fritage det kongelige Teater for Rigsdagens Kritik og for Rigsdagens Bevillinger af Teatrets enkelte Konti. Den nuværende højtærede Konseilspræsident, som den Gang var Kultusminister, udtalte, da han fremsatte Forslaget, følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere — det findes i Folketingstidenden for 1902—03, Sp. 50 —: „Man har fra Teatrets og fra flere Sider sagt, at Teatret kunde drives bedre baade i økonomisk og kunstnerisk Henseende, naar Teatret fik mere Frihed til selv at bestemme, hvorledes Pengene skulde anvendes, og naar dets Bestyrelse ikke skulde bindes ved et Budget, men kunde raade mere enevældig og med større Frihed end nu, hvorved Teatrets Virksomhed i Virkeligheden vilde kunne fremmes betydeligt.“ Det var Forudsætningen, at baade økonomisk og kunstnerisk set vilde det kongelige Teater være bedre tjent med den Ordning, man vedtog ved Loven af 13. Marts 1903, hvorved man udelod Teaterbudgettet af Finansloven og vedtog at tilstaa et aarligt Tilskud af 125,000 Kr. til Teatret foruden 12,000 Kr. til Teaterdirektionen, ligesom man fritog Teatret for Vedligeholdelse af Bygningen, for at yde Assurancepræmie m. m. Fra Rigsdagens Side har man meget loyalt holdt sig stille i de snart forløbne 5 Aar, der er, saa vidt jeg erindrer, ikke fra nogen Side yttret Kritik over det kongelige Teaters Forhold hverken i økonomisk eller kunstnerisk Henseende, fra Tingenes Side har man ladet